

В 1979 р. Володимир Олександрович захистив докторську дисертацію, а у серпні 1982 р. його обрали на посаду завідуючого кафедрою джерелознавства та архівознавства Київського університету. У 1985 р. одержав звання професора.

В. О. Замлинський був членом трьох Вчених рад по захисту докторських та кандидатських дисертацій, членом Експертної ради Міністерства освіти України, правління Товариства охорони пам'яток історії та культури.

Наукові праці В. О. Замлинського широко відомі науковій громадськості. У творчому доробку вченого 14 наукових, публіцистичних та художніх творів. Загалом же його перу належить більш як 150 наукових публікацій.

В останні роки В. О. Замлинський активно займався розробкою проблем історії України, зокрема козацтва і гетьманщини, висвітленням ролі й місця особистостей в історії. Цикл праць він присвятив життю та творчості відомого українського діяча та історика Миколи Костомарова, гетьманам України Пилипу Орлику, Петру Дорошенку, Петру Сагайдачному, Івану Підкові.

В 1989 р. у видавництві «ЖЗЛ» вийшла його книга «Богдан Хмельницький». А в 1993 р. побачила світ «Історія України в особах IX—XVIII», ідея створення якої належала Володимирі Олександровичу.

14 кандидатів наук та 6 докторів підготував В. О. Замлинський і кожному з них віддав частку свого світлого розуму, енергії, доброго серця. Вічна пам'ять та низький уклін талановитому вченому, учителю, другу.

Шульга Ілля Гаврилович

9 грудня 1993 р. пішов з життя відомий учений, доктор історичних наук, професор, заслужений працівник вищої школи України Ілля Гаврилович Шульга.

Народився він 3 серпня 1921 р. у с. Верещаки Лисянського району Черкаської області у селянській сім'ї. Після закінчення в 1940 р. Черкаського сільськогосподарського технікуму працював зоотехніком Конківського райсмівдділу. Через хворобу І. Г. Шульга не мав змоги брати участі в захисті країни від фашистів і тому евакуювався до Киргизстану, де працював у колгоспах.

У 1948 р. закінчив історичний факультет Львівського університету ім. Івана Франка. Працював на Черкащині вчителем Виноградівської середньої школи, директором Лисянської середньої школи. В 1951—1954 рр. навчався в аспірантурі Інституту історії Академії наук України.

В 1954—1972 рр. працював доцентом на історичному факультеті Ужгородського університету, з 1958 р.— завідуючим кафедрою. З 1972 р. і до останніх днів життя І. Г. Шульга працював на історичному факультеті Вінницького педінституту завідуючим кафедрою, а з 1987 р.— професором.

Як вчений І. Г. Шульга виявив багатогранність наукових інтересів. Більша частина його творчого доробку присвячена історії України доби феодалізму. Розпочавши вивчення цієї проблеми при роботі над кандидатською дисертацією «Розвиток товарного виробництва і торгівлі на Лівобережній Україні в другій половині XVIII ст.», І. Г. Шульга продовжував дослідження торговельних зв'язків з Молдовою, Чехією, Угорщиною. Результатом дослідження розвитку Закарпаття

того періоду стали монографії «Соціально-економічне становище Закарпаття в другій половині XVIII ст.» (Ужгород, 1962) та «Соціально-економічні відносини і класова боротьба на Закарпатті в кінці XVIII — першій половині XIX ст.» (Львів, 1965) та ін. Працюючи у Вінниці, І. Г. Шульга велику увагу приділяв розвитку краєзнавства на Поділлі, вивчав проблеми функціонування подільського села, економічні, культурні стосунки Поділля з іншими регіонами України, життєвий шлях видатних подолян. Науковий доробок І. Г. Шульги становить понад 100 публікацій у різних виданнях.

Поряд з творчою діяльністю Ілля Гаврилович багато сил віддавав педагогічній діяльності, вихованню спеціалістів-істориків.

Наукова, педагогічна, громадська діяльність, особисті риси професора І. Г. Шульги є взірцем служіння своєму народу, Вітчизні.

Пам'ять про Іллю Гавриловича Шульгу назавжди збережеться у серцях його учнів, колег, усіх, хто спілкувався з ним.